

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ

pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 1 pct. VII poz. 2 din Legea nr. 288/2006 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță:

Art. I - Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 646 din 21 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.260/2005, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 1. - Prezenta ordonanță de urgență stabilește condițiile în care cetățenii Uniunii Europene și ai statelor membre ale Spațiului Economic European și membrii acestora de familie își pot exercita dreptul la liberă circulație, de rezidență și de rezidență permanentă pe teritoriul României, precum și limitele exercitării acestor drepturi din motive de ordine publică, securitate națională sau sănătate publică.”.

2. La articolul 2 alineatul (1), punctele 4, 5 și 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

“4. *drept de rezidență* – dreptul cetățeanului Uniunii Europene de a rămâne și a locui pe teritoriul României, în condițiile legii;

5. *rezident* - cetățean al Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia care își exercită dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României, în condițiile legii;

6. *persoană aflată în întreținere* - orice alt membru de familie, indiferent de cetățenie, care nu se încadrează în definiția prevăzută la pct. 3 și care, în țara de origine sau de proveniență, se află în întreținerea sau gospodărește împreună cu cetățeanul Uniunii Europene, ori se află în situația în care, din motive medicale grave, este necesară asistența personală a acestuia.”.

3. La articolul 2 alineatul (1), după punctul 6 se introduce un nou punct, pct. 7, cu următorul cuprins:

„7. *partener* – persoana care conviețuiește cu cetățeanul Uniunii Europene, dacă parteneriatul este înregistrat conform legii din statul membru de origine sau de proveniență sau, în cazul în care parteneriatul nu este înregistrat, relația de conviețuire poate fi dovedită.”

4. La articolul 3, partea introductivă și litera e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“Cetățenii Uniunii Europene, precum și membrii familiilor lor care își exercită dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României beneficiază de drepturile și libertățile recunoscute prin Tratatul privind Uniunea Europeană, cum ar fi:”

.....
“e) au acces neîngrădit pe piața forței de muncă din România, sub rezerva aplicării măsurilor tranzitorii prevăzute în tratatul de aderare a României la Uniunea Europeană, precum și la desfășurarea altor activități de natură economică, în condițiile legii aplicabile cetățenilor români.”

5. La articolul 3 se introduc două noi alineate, alin. (2) și (3), cu următorul cuprins:

„(2) Persoanele aflate în întreținere, precum și partenerul beneficiază de drepturile membrilor de familie ai cetățeanului Uniunii Europene privind intrarea și rezidența pe teritoriul României, în condițiile stabilite de prezenta ordonanță de urgență.

(3) Exercițarea unui drept sau îndeplinirea unei formalități administrative de către cetățenii Uniunii Europene sau de către membrii lor de familie nu este condiționată de posesia unui document eliberat de autoritățile române în condițiile prezentei ordonanțe de urgență, dacă, prin orice alt mijloc de probă, persoana interesată dovedește că este beneficiară a acelui drept.”

6. Titlul Capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„Intrarea, rezidența și ieșirea pe/de pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene, precum și a membrilor familiilor lor”.

7. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.5. - (1) Intrarea cetățenilor Uniunii Europene pe teritoriul României este permisă prin toate punctele de trecere a frontierei de stat deschise traficului de persoane, cu condiția prezentării documentului național de identitate, a pașaportului sau a unui document eliberat în condițiile prezentei ordonanțe de urgență pentru cetățenii Uniunii Europene, valabil, fără a se aplica ștampila de intrare de către organele poliției de frontieră în oricare dintre aceste documente.

(2) Membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene pot intra pe teritoriul României în baza unui pașaport valabil și a vizei de intrare, cu excepția cazurilor în care obligativitatea obținerii vizei este desființată în condițiile legii.

(3) Misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României acordă persoanelor prevăzute la alin. (2) viza de intrare pe teritoriul României. Condițiile pentru eliberarea vizei se stabilesc prin normele metodologice.

(4) Membrul de familie care nu este cetățean al Uniunii Europene dar care este în posesia unui document valabil, care atestă rezidența pe teritoriul unui alt stat membru în calitate de membru de familie al unui cetățean al Uniunii Europene, este scutit de la obligativitatea

obținerii unei vize. Organele poliției de frontieră nu aplică ștampila de intrare sau ieșire în pașaportul persoanelor din această categorie.”.

8. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. - (1) Cetățenilor Uniunii Europene, precum și membrilor familiilor lor li se refuză intrarea pe teritoriul statului român numai în următoarele situații:

a) dacă nu prezintă documentele corespunzătoare prevăzute la art. 5 și nu fac dovada, prin orice alt mijloc, că beneficiază de dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României;

b) dacă au fost declarați indezirabili, în condițiile legii, sau dacă împotriva acestora a fost dispusă măsura interzicerii intrării pe teritoriul României în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

c) există indicii temeinice că persoana în cauză constituie o amenințare reală și prezentă la ordinea publică, securitatea națională sau sănătatea publică.

(2) În situația prevăzută la alin. (1) lit. a), înainte de comunicarea refuzului permiterii intrării pe teritoriul României, persoanei i se acordă o perioadă de timp pe care o consideră necesară, în care să dovedească îndeplinirea condițiilor de intrare sau faptul că beneficiază de dreptul la liberă circulație și rezidență pe teritoriul României. Organele poliției de frontieră acordă tot sprijinul necesar pentru clarificarea situației persoanei în cauză, inclusiv prin eliberarea vizei de intrare, în cazuri excepționale, după analizarea situației persoanei în cauză.

(3) Refuzul permiterii intrării pe teritoriul României se comunică de către organele poliției de frontieră de îndată, în scris, împreună cu motivele care au stat la baza dispunerii acestei măsuri, indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată.

(4) Împotriva refuzului permiterii intrării pe teritoriul României se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ în a cărei rază teritorială se află sediul organului emitent al actului administrativ contestat. Instanța soluționează de urgență și cu precădere, pronunțându-se prin hotărâre. Cererea se judecă în camera de consiliu, cu citarea părților. Hotărârea instanței este definitivă și irevocabilă.

(5) Introducerea acțiunii în contencios administrativ împotriva refuzului permiterii intrării pe teritoriul României nu suspendă executarea măsurii.”.

9. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 7. - Cetățenii Uniunii Europene, precum și membrii familiilor lor pot părăsi teritoriul României pe baza prezentării documentelor și cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor privind aplicarea ștampilei de către organele poliției de frontieră, prevăzute la art. 5.”.

10. Litera a) a alineatului (1) al articolul 8 se abrogă.

11. La articolul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Refuzul permiterii ieșirii de pe teritoriul României se comunică de către organele poliției de frontieră în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (3). Împotriva refuzului permiterii ieșirii se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă. Procedura prevăzută la art. 6 alin (4) se aplică în mod corespunzător.”.

12. Alineatul (3) al articolului 8 se abrogă.

13. Titlul Secțiunii a 3-a a Capitolului II se modifică și va avea următorul cuprins:

„Rezidența pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene,
precum și a membrilor familiilor lor”.

14. Articolul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art.10. - (1) Pe durata șederii în România, cetățenii Uniunii Europene sau, după caz, membrii familiilor lor sunt obligați să declare la formațiunile teritoriale ale Autorității pentru străini, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, următoarele:

a) orice modificare intervenită cu privire la nume, prenume și cetățenie;

b) în cazul membrilor de familie care nu au cetățenia Uniunii Europene, orice schimbare relevantă cu privire la starea civilă.

(2) Pierderea sau furtul documentelor în baza cărora se permite trecerea frontierei de stat a României, precum și a celor eliberate de autoritățile române în baza prevederilor prezentei ordonanțe de urgență vor fi declarate la organul de poliție competent teritorial, în termen de 48 de ore de la constatarea evenimentului.”

15. Titlul Capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins:

„Condițiile exercitării dreptului de rezidență pe teritoriul României de către cetățenii Uniunii Europene, precum și de membrii familiilor lor”.

16. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

“Art. 12. - (1) Cetățenii Uniunii Europene, care intră pe teritoriul României, beneficiază de drept de rezidență pentru o perioadă de până la 3 luni de la data intrării în țară, fără îndeplinirea vreunei condiții suplimentare.

(2) Membrii de familie ai cetățenilor Uniunii Europene, indiferent de cetățenie, care îi însoțesc sau li se alătură ulterior beneficiază de prevederile alin. (1).

(3) Persoanele prevăzute la alin. (1) și alin. (2) pot beneficia de drept de rezidență pe teritoriul României pentru o perioadă mai mare de 3 luni în condițiile prevăzute la secțiunea a 2-a a prezentului capitol.

(4) Persoanele prevăzute la alin. (1) și alin. (2) pot beneficia de drept de rezidență permanentă pe teritoriul României în condițiile prevăzute la secțiunea a 3-a a prezentului capitol.”.

17. Titlul Secțiunii a 2-a a Capitolului III se modifică și va avea următorul cuprins:

„Dreptul de rezidență pentru o perioadă de peste trei luni”.

18. La articolul 13, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(1) Cetățenii Uniunii Europene aflați în una dintre următoarele situații au dreptul de rezidență în România pentru o perioadă mai mare de trei luni:

a) desfășoară pe teritoriul României activități dependente sau activități independente, în condițiile legii;

b) dețin mijloace de întreținere pentru ei și membrii lor de familie, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România și asigurare de sănătate recunoscută în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România;

c) sunt înscriși la o instituție din România, acreditată în condițiile legii, având ca obiect principal de activitate desfășurarea de activități de învățământ sau de perfecționare a pregătirii profesionale, au asigurare de sănătate recunoscută în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România și asigură autoritățile competente, printr-o declarație pe propria răspundere sau prin orice alt mijloc, că dețin mijloace de întreținere pentru ei și membrii lor de familie, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România;

d) sunt membri de familie ai unui cetățean al Uniunii Europene care îndeplinește una dintre condițiile prevăzute la lit. a), b) sau c)."

.....
"(4) Rezidentul care a avut un contract de muncă cu o durată determinată mai mică de un an sau care s-a aflat în situația prevăzută la alin. (1) lit. a) pentru o perioadă de cel mult 12 luni și ulterior a devenit șomer, în condițiile legii, beneficiază de dreptul de rezidență pentru o perioadă de 6 luni de la data obținerii acestei calități."

19. După alineatul (1) al articolului 13 se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

"(1¹) Membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene pot beneficia de dreptul de rezidență pentru o perioadă de peste trei luni dacă însoțesc sau se alătură ulterior cetățeanului Uniunii Europene care îndeplinește una din condițiile prevăzute la alin. (1) literele a) - c)."

20. După alineatul (6) al articolului 13 se introduce un nou alineat, alin. (7), cu următorul cuprins:

„(7) Prin excepție de la alin. (1) lit. d) și alin. (1¹), numai soțul/soția, partenerul și copiii aflați în întreținere vor avea drept de rezidență ca membri de familie ai unui cetățean al Uniunii Europene care a dobândit acest drept ca urmare a îndeplinirii condiției prevăzute de alin. (1) lit. c)."

21. Articolul 14 se abrogă.

22. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. - În vederea luării în evidență și eliberării certificatului de înregistrare, cetățenii Uniunii Europene aflați în situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a), b) și c) vor depune la sediul formațiunii teritoriale competente a Autorității pentru străini, în termen de 90 zile de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de documentul național de identitate sau pașaportul, valabile, precum și de următoarele documente, după caz:

a) copie legalizată a contractului de muncă sau o adeverință eliberată de angajator, vizată în condițiile legii, ori autorizația pentru desfășurarea de activități independente, eliberată conform legii, în cazul în care solicită înregistrarea pentru scopurile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a);

b) dovada că dețin mijloace de întreținere pentru ei și, după caz, pentru membrii lor de familie de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România și că au asigurare de sănătate recunoscută în sistemul de asigurări sociale de sănătate din România, în situația în care solicită înregistrarea în cazul prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. b);

c) dovada că sunt înscriși la o instituție de învățământ acreditată, dovada că au asigurare de sănătate recunoscută în sistemul național de asigurări sociale de sănătate din România și

declarația pe propria răspundere sau altă dovadă că dețin mijloace de întreținere pentru ei și, după caz, pentru membrii lor de familie, de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România, în cazul în care solicită înregistrarea pentru scopul prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. c).”.

23. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. - (1) În vederea luării în evidență și eliberării certificatului de înregistrare, cetățenii Uniunii Europene prevăzuți la art. 13 alin. (1) lit. d) trebuie să depună la sediul formațiunii teritoriale competente a Autorității pentru străini, în termen de 90 zile de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de documentul național de identitate sau pașaportul, valabile, precum și de următoarele documente:

a) actul de stare civilă care atestă căsătoria sau, după caz, documente care atestă legătura de rudenie cu rezidentul;

b) certificatul de înregistrare al cetățeanului Uniunii Europene căruia i se alătură, dacă cetățeanul Uniunii Europene a fost luat în evidență anterior;

(2) Cetățeanul Uniunii Europene aflat în una din situațiile prevăzute la art. 13 alin (1) lit. b) și c), căruia i se alătură membrii de familie prevăzuți la alin. (1), este obligat să facă dovada că deține mijloace de întreținere pentru aceștia de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România și asigurare de sănătate recunoscută în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România.

(3) Procedura stabilită la alin.(1) și (2) se aplică persoanelor aflate în întreținere și partenerului, cetățeni ai Uniunii Europene, situație în care aceștia vor prezenta documente eliberate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau de proveniență, care să ateste aceste calități, precum și documentul prevăzut la alin (1) lit. b).”.

24. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. - (1) În baza documentelor depuse de persoanele prevăzute la art. 15 și 16, organele competente eliberează acestora certificatele de înregistrare în ziua depunerii cererii.

(2) În cazul în care pe baza documentelor depuse de persoanele prevăzute la art.15 și 16, organele competente constată că nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art.13 alin.(1), solicită persoanelor ca, într-un termen considerat necesar de acestea, dar nu mai mare de 30 de zile, să prezinte eventualele documente care mai sunt necesare în vederea soluționării cererii. Dacă după termenul stabilit se constată, în continuare, că nu sunt îndeplinite condițiile, organele competente comunică în scris refuzul eliberării certificatului de înregistrare, precum și motivele care au stat la baza acestei decizii indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată.

(3) Împotriva refuzului eliberării certificatului de înregistrare se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă.”.

25. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. - (1) Dreptul de rezidență al membrilor de familie care au cetățenia Uniunii Europene este valabil pe toată perioada pentru care cetățeanul Uniunii Europene ai cărui membri de familie sunt are drept de rezidență, precum și, până la împlinirea termenului la care pot beneficia de rezidență permanentă, în oricare dintre următoarele situații:

a) când cetățeanul Uniunii Europene părăsește România sau a decedat;

b) în cazul soților, când se desface sau se anulează căsătoria.

c) în cazul partenerilor, când se desface sau se anulează parteneriatul înregistrat.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), dobândirea ulterioară a dreptului de rezidență permanentă, în condițiile prevăzute în cadrul secțiunii a 3-a din prezentul capitol, este condiționată de continuarea șederii pe teritoriul României a persoanelor prevăzute la art. 16, în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a)-d).

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) dreptul de rezidență al copiilor ori părintelui în îngrijirea căruia aceștia se află rămâne valabil până la terminarea studiilor, cu respectarea următoarelor condiții cumulative:

a) copiii locuiesc în România;

b) copiii sunt înscriși la o instituție de învățământ din România.”.

26. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. - (1) În vederea luării în evidență și eliberării cărții de rezidență, membrii de familie prevăzuți la art. 13 alin. (1)¹ trebuie să depună la sediul formațiunii teritoriale competente a Autorității pentru străini, în termen de 90 zile de la data intrării pe teritoriul României, o cerere însoțită de următoarele documente:

a) pașaport valabil;

b) actul de stare civilă care atestă existența căsătoriei sau, după caz, documentul care atestă legătura de rudenie cu cetățeanul Uniunii Europene, însoțit de traducerea legalizată, în cazul în care nu a fost emis de autoritățile unui stat membru;

c) certificatul de înregistrare al cetățeanului Uniunii Europene căruia i se alătură, dacă cetățeanul Uniunii Europene a fost luat în evidență anterior;

(2) Cetățeanul Uniunii Europene aflat în una din situațiile prevăzute la art. 13 alin (1) lit. b) și c), căruia i se alătură membrii de familie prevăzuți la alin. (1), este obligat să facă dovada că deține mijloace de întreținere pentru aceștia de regulă cel puțin la nivelul venitului minim garantat în România și asigurare de sănătate recunoscută în sistemul asigurărilor sociale de sănătate din România.

(3) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică în mod corespunzător persoanelor aflate în întreținere și partenerului, care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, situație în care vor prezenta documente eliberate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau de proveniență, care să ateste aceste calități, precum și documentele prevăzute la alin (1) lit. a) și c);

(4) La depunerea cererii prevăzute la alin. (1) organele competente eliberează solicitantului o adeverință care face dovada dreptului de rezidență până la eliberarea cărții de rezidență. Cartea de rezidență va fi eliberată în cel mult 90 de zile de la depunerea cererii.

(5) În termenul prevăzut la alin. (4) organele competente efectuează toate verificările necesare pentru constatarea îndeplinirii condițiilor pentru emiterea cărții de rezidență, inclusiv, după caz, cele referitoare la elementele pe baza cărora se poate stabili faptul că este o căsătorie de conveniență, potrivit prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Dacă, pe baza verificărilor prevăzute la alin. (5), organele competente care au primit cererea constată că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, eliberează solicitantului "cartea de rezidență pentru membrul de familie al unui cetățean al Uniunii Europene", în termenul prevăzut la alin. (4).

(7) În cazul în care se constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, organele competente comunică în scris refuzul eliberării cărții de

rezidență, motivele care au stat la baza acestei decizii, indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată.

(8) Împotriva refuzului eliberării cărții de rezidență se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă.”.

27. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

“(1) Valabilitatea cărții de rezidență prevăzută la art. 19 alin. (4) este de până la 5 ani de la data emiterii dar nu mai mare decât perioada de rezidență a cetățeanului Uniunii Europene al cărui membru de familie este.”.

28. La articolul 20, partea introductivă și litera b) ale alineatului (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(2) Cartea de rezidență prevăzută la art. 19 alin. (4) își pierde valabilitatea în cazul absenței temporare de pe teritoriul României a titularului pentru mai mult de 6 luni în decurs de un an, cu următoarele excepții:”

.....
"b) absența de pe teritoriul României pentru motive întemeiate, precum starea de graviditate și de naștere, boală gravă, participarea la programe de învățământ sau pregătire profesională ori mutarea în interes de serviciu într-un alt stat membru sau o țară terță, pentru o perioadă de maximum 12 luni consecutive.”.

29. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. - (1) Dreptul de rezidență al membrilor de familie care nu au cetățenia Uniunii Europene este valabil pe toată perioada pentru care cetățeanul Uniunii Europene al cărui membrii de familie sunt are rezidență în România, precum și, până la împlinirea termenului la care pot beneficia de rezidență permanentă, în următoarele situații:

a) în cazul în care cetățeanul Uniunii Europene al cărui membru de familie este a decedat, dacă membrul de familie a avut o rezidență de cel puțin un an în această calitate;

b) în cazul soților, dacă se desface sau se anulează căsătoria în oricare dintre următoarele condiții:

(i) de la încheierea căsătoriei și până la sesizarea instanței de judecată competente pentru desfacerea, declararea nulității sau anularea căsătoriei au trecut cel puțin 3 ani, din care o perioadă de cel puțin un an pe teritoriul României;

(ii) prin acordul soților ori prin hotărâre judecătorească, soțului/soției care nu are cetățenia Uniunii Europene i-a fost încredințat spre creștere și educare copilul cetățeanului Uniunii Europene;

(iii) instanța de judecată a hotărât desfacerea căsătoriei numai din vina soțului/soției care este cetățean al Uniunii Europene;

(iv) în urma acordului soților ori prin hotărâre judecătorească, instanța de judecată stabilește dreptul soțului/soției care nu are cetățenia Uniunii Europene de a vizita copilul minor. În acest caz, instanța de judecată trebuie să precizeze în dispozitivul hotărârii judecătorești că vizitele se vor efectua pe teritoriul României, cu indicarea exactă a perioadei de timp pentru care acest drept este acordat;

c) în cazul partenerilor, când se desface sau se anulează parteneriatul înregistrat, cu aplicarea în mod corespunzător a condițiilor prevăzute la lit.b).

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), dobândirea ulterioară a dreptului de rezidență permanentă este condiționată de continuarea șederii pe teritoriul României a persoanelor prevăzute la art. 19, în oricare dintre situațiile prevăzute la art. 13 alin. (1) lit. a) și b), sau în calitate de membru de familie al unei persoane care îndeplinește una dintre aceste condiții, dacă familia este deja constituită pe teritoriul României.

(3) În situațiile prevăzute la alin. (1) lit. a) dreptul de rezidență al copiilor ori părintelui în îngrijirea căruia aceștia se află rămâne valabil până la terminarea studiilor, cu respectarea următoarelor condiții cumulative:

- a) copiii locuiesc în România;
- b) copiii sunt înscriși la o instituție de învățământ din România.”.

30. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art.22. - (1) Cetățenii Uniunii Europene care au o rezidență continuă și legală pe teritoriul României pentru o perioadă de cel puțin 5 ani beneficiază de dreptul de rezidență permanentă.

(2) Persoanele care nu au cetățenia Uniunii Europene și care au o rezidență continuă pe teritoriul României pentru o perioadă de cel puțin 5 ani, în calitate de membrii de familie al unui cetățean al Uniunii Europene rezident sau rezident permanent beneficiază de prevederile alin. (1) .

(3) La stabilirea continuității perioadei de rezidență nu sunt considerate întreruperi:

a) absențele temporare de pe teritoriul României care nu depășesc 6 luni în decurs de un an;

b) absența de pe teritoriul României pentru satisfacerea serviciului militar obligatoriu;

c) absența de pe teritoriul României pentru motive întemeiate, precum starea de graviditate și de naștere, boală gravă, participarea la programe de învățământ sau pregătire profesională ori mutarea în interes de serviciu într-un alt stat membru sau o țară terță, pentru o perioadă de maximum 12 luni consecutive.

(4) Dreptul de rezidență permanentă se pierde în cazul unei absențe de pe teritoriul României pentru o perioadă mai mare de 2 ani consecutivi.”.

31. La articolul 23, partea introductivă și litera a) ale alineatului (1), precum și alineatul (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(1) Prin excepție de la prevederile art. 22, rezidenții beneficiază de rezidență permanentă, anterior împlinirii perioadei continue de 5 ani de ședere, atunci când:

a) desfășoară activități dependente sau activități independente și care, în momentul încetării activității, au dreptul de pensie pentru limită de vârstă sau celor al căror contract de muncă încetează cu drept de pensionare anticipată în condițiile legii, dacă au fost angajați în România în ultimele 12 luni cel puțin și au avut o ședere continuă mai mare de 3 ani pe teritoriul României. Pentru rezidenții care desfășoară profesii liberale condiția referitoare la vârsta de pensionare se consideră îndeplinită în momentul împlinirii vârstei de 60 de ani, dacă legea nu prevede altfel;”

.....
“(3) Condițiile referitoare la durata rezidenței și angajării, stabilite la alin. (1) lit. a), și condiția referitoare la durata rezidenței, stabilită la alin. (1) lit. b), nu se vor aplica dacă persoana care este angajată sau desfășoară activități economice în mod independent este căsătorită cu un cetățean român.”.

32. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

"Art.24. - (1) Persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 22 și 23 pot solicita formațiunilor teritoriale competente ale Autorității pentru străini eliberarea cărții de rezidență permanentă pentru cetățenii Uniunii Europene, respectiv a cărții de rezidență permanentă pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene.

(2) Valabilitatea cărții de rezidență permanentă pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene este de 10 ani de la data emiterii și se reînnoiește la cerere.

(3) Dacă Autoritatea pentru străini constată îndeplinirea condițiilor pentru emiterea documentelor prevăzute la alin. (1), eliberează, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii, cartea de rezidență permanentă pentru cetățenii Uniunii Europene, respectiv, în termen de 90 de zile de la depunerea cererii, cartea de rezidență permanentă pentru membrii de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene.

(4) În cazul în care se constată că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență, organele competente comunică în scris refuzul eliberării documentelor prevăzute la alin. (1), motivele care au stat la baza acestei decizii, indicându-se instanța competentă și termenul în care măsura poate fi atacată.

(5) Împotriva refuzului eliberării documentelor prevăzute la alin. (1) se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă."

33. După Secțiunea a 3-a a Capitolului III, se introduce o nouă secțiune, SECȚIUNEA a 4-a "Limitele menținerii dreptului de rezidență", cuprinzând art. 24¹-24³, cu următorul cuprins:

"Art. 24¹. - (1) Cetățenii Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora beneficiază de dreptul de rezidență prevăzut la art.12 atâta timp cât nu devin o sarcină excesivă pentru sistemul asigurărilor sociale din România.

(2) Cetățenii Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora beneficiază de dreptul de rezidență prevăzut în Secțiunea a 2-a atâta timp cât îndeplinesc condițiile prevăzute în art. 13, 18 și 21.

(3) Autoritatea pentru străini poate verifica îndeplinirea condițiilor pentru exercitarea dreptului de rezidență de către cetățenii Uniunii Europene și membrii de familie ai acestora.

Art. 24² - (1) Împotriva cetățenilor Uniunii Europene și membrilor de familie ai acestora care nu îndeplinesc condițiile de exercitare a dreptului de rezidență, potrivit art.24¹, Autoritatea pentru străini poate emite o decizie de părăsire a teritoriului României.

(2) Comunicarea deciziei de părăsire a teritoriului României se face în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Persoana împotriva căreia a fost emisă decizia de părăsire a teritoriului României are obligația de a părăsi România în 30 de zile de la data comunicării deciziei.

(4) Împotriva deciziei de părăsire a teritoriului României se poate face acțiune la instanța de contencios administrativ competentă. Exercițarea unei căi de atac întrerupe curgerea termenului în care persoana are obligația să părăsească teritoriul României.

(5) În situația în care persoana în cauză nu părăsește teritoriul României în termenul prevăzut la alin. (3), Autoritatea pentru străini ia măsuri de escortare a acesteia până la frontieră. Escortarea se face, de regulă, în 24 de ore de la depistarea persoanei în cauză.

(6) În cazul membrilor de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene, dacă escortarea nu poate fi efectuată în termenul prevăzut la alin. (5), la propunerea Autorității pentru străini, procurorul anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București poate dispune ca, până la îndeplinirea acestei măsuri, persoana să fie luată în custodie publică, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la luarea în custodie publică și, după caz, la tolerarea rămânerii pe teritoriul României.

Art. 24³ - Decizia de părăsire a teritoriului României nu poate fi emisă împotriva cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor de familie ai acestora dacă:

- a) cetățeanul Uniunii Europene desfășoară activități dependente sau independente;
- b) cetățeanul Uniunii Europene dovedește prin orice mijloc că este în căutarea unui loc de muncă și că are posibilități reale de a fi angajat."

34. Capitolul III „Restrângerea dreptului la liberă circulație pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor lor” se renumerează și devine Capitolul IV, iar Capitolul IV „Dispoziții finale” se renumerează și devine Capitolul V.

35. La articolul 25, alineatul (2), partea introductivă a alineatului (3) și alineatul (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Împotriva cetățenilor Uniunii Europene sau membrilor de familie ai acestora, indiferent de cetățenie, care au drept de rezidență permanentă, se pot dispune, în condițiile legii, măsuri specifice de restrângere a dreptului la liberă circulație numai dacă reprezintă un pericol iminent pentru ordinea publică și securitatea națională.

(3) Dreptul la liberă circulație pe teritoriul României, în cazul următoarelor categorii de cetățeni ai Uniunii Europene, poate fi restrâns numai pentru motive imperative de securitate națională:"

.....
"(6) Decizia de restrângere a dreptului la liberă circulație se comunică cetățeanului Uniunii Europene sau membrului de familie al acestuia în scris, de către autoritatea care a dispus o astfel de măsură, în condițiile legii. Decizia trebuie să conțină motivele care au stat la baza dispunerii unei astfel de măsuri, implicațiile acesteia pentru persoana în cauză, informații privind instanța unde poate fi atacată decizia și termenul de introducere a acțiunii și, dacă este cazul, termenul în care cetățeanul Uniunii Europene sau membrul de familie al acestuia trebuie să părăsească teritoriul României."

36. După alineatul (4) al articolului 25 se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Dispunerea oricărei măsuri de restrângere a dreptului la liberă circulație pe teritoriul României a cetățenilor Uniunii Europene și a membrilor familiilor lor trebuie luată numai cu respectarea principiului proporționalității și să aibă la bază exclusiv comportamentul persoanei în cauză. Acest comportament trebuie să reprezinte o amenințare reală, actuală și suficient de gravă pentru valorile fundamentale ale societății. O astfel de măsură nu poate fi bazată exclusiv pe existența unei condamnări penale anterioare."

37. După alineatul (6) al articolului 25 se introduce un nou alineat, alin. (7) cu următorul cuprins:

„(7) Instanța care judecă acțiunea introdusă împotriva unei decizii de restrângere a dreptului la liberă circulație analizează legalitatea deciziei, respectarea principiului proporționalității măsurii dispuse și a condițiilor stabilite la alin. (1)-(6), precum și faptele și circumstanțele care justifică măsura dispusă.”.

38. La articolul 26 litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) îndepărtarea de pe teritoriul României pentru motive de sănătate publică;”.

39. După alineatul (3) al articolului 27 se introduce un nou alineat, alin. (3¹), cu următorul cuprins:

“(3¹) Prin ordonanța prevăzută la alin. (3) procurorul poate dispune și luarea în custodie publică a persoanei în cauză, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la luarea în custodie publică.”.

40. La articolul 27, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Dreptul de rezidență al străinului încetează de drept de la data emiterii ordonanței de declarare ca indezirabil.”.

41. La articolul 29, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Exercițarea căii de atac prevăzute la alin. (1) suspendă punerea în executare a ordonanței de declarare ca indezirabil, cu excepția situației în care măsura are caracter de urgență, având la bază o amenințare iminentă la adresa securității naționale. Caracterul de urgență este stabilit de procuror prin ordonanța emisă în condițiile art. 27 alin.(3).”.

42. După alineatul (2) al articolului 29 se introduce un nou alineat, alin. (3), cu următorul cuprins:

„(3) Exercițarea căii de atac prevăzute la alin. (1) nu are efect suspensiv asupra măsurii de luare în custodie publică dispusă prin ordonanța de declarare ca indezirabil.”.

43. După articolul 29 se introduce un nou articol, art. 29¹, cu următorul cuprins:

„Art.29¹ - (1) După împlinirea a jumătate din perioada interdicției dispusă în condițiile art.27, sau după 3 ani de la data dispunerii acesteia, persoana declarată indezirabilă poate solicita ridicarea interdicției.

(2) Ridicarea interdicției se poate dispune luând în considerare schimbările survenite față de împrejurările care au determinat dispunerea acesteia.

(3) Cererea de ridicare a interdicției se depune la Curtea de Apel pe lângă care funcționează parchetul din cadrul căruia face parte procurorul care a dispus această măsură. Cererea se judecă în camera de consiliu.

(4) Instanța soluționează cauza de urgență și cu precădere.

(5) Hotărârea prevăzută la alin. (4) este supusă recursului. Hotărârea instanței de recurs este definitivă și irevocabilă.

(6) Prezența procurorului este obligatorie la toate ședințele de judecată.

(7) Hotărârile rămase definitive se comunică Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Autorității pentru străini.”.

44. La articolul 30, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Instanța poate dispune interzicerea intrării pe teritoriul României persoanei împotriva căreia s-a dispus măsura expulzării, pe o perioadă cuprinsă între 1 și 5 ani. Perioada de interdicție curge de la data ieșirii din țară.

(3) În cazul membrilor de familie care nu sunt cetățeni ai Uniunii Europene aflați în situația prevăzută la alin. (1), la propunerea Autorității pentru străini, procurorul anume desemnat de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București poate dispune ca, până la efectuarea expulzării, persoana să fie luată în custodie publică, aplicându-se în mod corespunzător prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu privire la luarea în custodie publică și, după caz, la tolerarea rămânării pe teritoriul României.”.

45. La articolul 30, alineatul (4) se abrogă.

46. La articolul 31, alineatul (3) se abrogă.

47. După articolul 31 se introduc două noi articole, art. 31¹ și 31², cu următorul cuprins:

"Art. 31¹ – (1) Dacă măsura de expulzare, așa cum este prevăzută la art. 30 alin. (1), este pusă în aplicare după o perioadă mai mare de doi ani de la data la care a fost dispusă, la cererea Autorității pentru străini, instanța de executare va verifica dacă persoana în cauză mai reprezintă o amenințare reală și prezintă la ordinea publică sau securitatea națională ori dacă au intervenit schimbări materiale în circumstanțele care au determinat dispunerea măsurii de expulzare.

(2) Instanța se va pronunța asupra menținerii sau revocării măsurii de siguranță a expulzării în termen de 3 zile lucrătoare de la data sesizării. La ședința de judecată, prezența procurorului este obligatorie. Hotărârea este definitivă și irevocabilă.

Art. 31². - (1) După împlinirea a jumătate din perioada interdicției dispusă în condițiile art.30 alin.(2), persoana expulzată poate solicita ridicarea interdicției.

(2) Ridicarea interdicției se poate dispune luând în considerare schimbările survenite față de împrejurările care au determinat dispunerea acesteia.

(3) Cererea de ridicare a interdicției se depune la instanța care a dispus această măsură. Cererea se judecă în camera de consiliu.

(4) Instanța soluționează cauza de urgență și cu precădere.

(5) Hotărârea prevăzută la alin. (4) este supusă recursului. Hotărârea instanței de recurs este definitivă și irevocabilă.

(6) Hotărârile rămase definitive se comunică Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Autorității pentru străini.”.

48. Titlul Secțiunii a 4-a "Alte măsuri restrictive" a Capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins:

„Îndepărtarea de pe teritoriul României pentru motive de sănătate publică”.

49. La articolul 32, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Măsura îndepărtării de pe teritoriul României pentru motive de sănătate publică a cetățenilor Uniunii Europene sau a membrilor de familie ai acestora poate fi dispusă de către Autoritatea pentru străini, la solicitarea structurilor specializate ale Ministerului Sănătății Publice, numai în cazul în care, pe baza analizelor medicale efectuate de către persoana în cauză la un interval de cel mult 3 luni de la intrarea pe teritoriul României, se constată existența unei afecțiuni dintre cele stabilite potrivit prevederilor alin. (3).

(2) Efectuarea analizelor prevăzute la alin. (1) de către persoana în cauză este scutită de taxe și poate fi dispusă de către structurile specializate ale Ministerului Sănătății Publice numai în cazul în care există indicii temeinice că, la data intrării pe teritoriul României, suferea de una dintre afecțiunile stabilite potrivit alin. (3).”

.....
„(4) Aplicarea măsurii îndepărtării de pe teritoriul României a persoanei aflate în situația prevăzută la alin. (1) se face prin escortarea acesteia până la frontieră de către personalul Autorității pentru străini.”

50. După Secțiunea a 4-a a Capitolului IV, se introduce o nouă secțiune, Secțiunea a 5-a „Contravenții”, cuprinzând art. 32¹, cu următorul cuprins:

“Art. 32¹ – (1) Neîndeplinirea oricăreia dintre obligațiile stabilite la art.9, art.10, art.15, art.16 și art.19 alin. (1) constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 25 lei la 50 lei.

(2) Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor se fac de către lucrători anume desemnați din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

(3) În cazul contravențiilor prevăzute la alin.(1), contravenientul poate achita în termen de cel mult 48 de ore de la data încheierii procesului-verbal ori, după caz, de la data comunicării acestuia, jumătate din minimul amenzii prevăzute la alin.(1), agentul constatator făcând mențiune despre această posibilitate în procesul-verbal.

(4) Contravenției prevăzute la alin. (1) îi sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.”

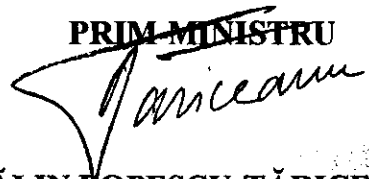
51. După articolul 33 se introduce un nou articol, art. 33¹, cu următorul cuprins:

„Art. 33¹ – (1) Forma și conținutul documentelor care se eliberează cetățenilor Uniunii Europene și membrilor de familie ai acestora se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.

(2) Pentru aplicarea prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Administrației și Internelor va elabora norme metodologice, care vor fi aprobate prin hotărâre a Guvernului.”

Art. II. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr.102/2005 privind libera circulație pe teritoriul României a cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene și Spațiului Economic European, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 21 iulie 2005, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.260/2005, cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță, se va republica, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. III. - Prezenta ordonanță intră în vigoare la data aderării României la Uniunea Europeană.

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor
Vasile Blaga

Ministrul afacerilor externe
Mihai Răzvan Ungureanu

Ministrul integrării europene
Anca Daniela Boagiu

Adrian Ciocăna

Ministerul Sănătății Publice
Ministru
Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul muncii,
solidarității sociale și familiei
Gheorghe Barbu

Ministrul educației și cercetării
Mihail Hărdău

Ministrul finanțelor publice
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 19.07.2006
Nr. 30